

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobce: J. L.**, bytem x, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o **žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem dle svého obsahu i označení představujícím žalobu na ochranu před nezákonným zásahem ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal toho, aby soud určil, že zásah Městského úřadu Rakovník (dále též „městský úřad“) spočívající v nepředání spisu zn. OD01/17575/2015/GURBO r 373 se svým stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání ve lhůtě dle § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byl nezákonný. Současně navrhl, aby soud městskému úřadu zakázal v uvedeném protiprávním jednání pokračovat.

Krajský soud v Praze žalobce výzvou ze dne 13. 7. 2016, čj. 48 A 36/2016-17, poučil o tom, že podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu (zejm. rozsudek ze dne 4. 11. 2015, čj. 2 As 198/2015-20) není nepředání správního spisu spolu s odvoláním odvolacímu správnímu orgánu v zákonné lhůtě nezákonným zásahem správního orgánu I. stupně, ale jedná se o nečinnost odvolacího správního orgánu, proti níž je třeba se bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti. Jak současně z uvedené výzvy plyne, subjektem, jenž by měl správně stát v pozici žalovaného, nemůže být v případě žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v žalobě označený městský úřad, ale příslušný odvolací správní orgán. Zdejší soud dodal, že určení žalobního typu podané žaloby a označení žalovaného je na žalobci a soud není oprávněn je proti jeho vůli změnit s tím, že po marném uplynutí soudem stanovené lhůty bude vycházet z původně určeného typu žaloby a označení žalovaného.

Žalobce v reakci na to dne 26. 7. 2016 zdejšímu soudu sdělil, že v návaznosti na výše uvedenou výzvu mění označení žalovaného, kterým je nyní Krajský úřad Středočeského kraje. Žalobní petit formuloval nově tak, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o

odvolání proti rozhodnutí městského úřadu čj. MURA/31282/2012Gurbo r 373 ze dne 4. 6. 2015 ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Žalobce dodal, že si je vědom toho, že nečinnost žalovaného vznikla především nečinností městského úřadu, který nepostoupil žalovanému spis s odvoláním k rozhodnutí, s ohledem na citovanou judikaturu je nicméně třeba pohlížet na danou situaci jako na nečinnost odvolacího správního orgánu.

Vzhledem k tomu, že žalobce setrval na podané žalobě a k výzvě soudu toliko změnil označení žalovaného správního orgánu a žalobní petit, pokračoval soud v řízení o takto změněné žalobě, přičemž před samotným věcným projednáním žaloby na ochranu proti nečinnosti musel soud přistoupit k hodnocení, zda je podaná žaloba přípustná (věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Popis zákonem předvídaného postupu účastníka řízení, který se (jako je tomu v projednávané věci) domáhá ochrany proti nečinnosti správního orgánu spočívající v nepředání spisu s odvoláním odvolacímu správnímu orgánu, obsahuje shora již zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2015, čj. 2 As 198/2015-20, na který zdejší soud žalobce upozornil ve výše označené výzvě a s nímž se ostatně žalobce mohl seznámit ještě před podáním projednávané žaloby. V odst. [27] citovaného rozsudku Nejvyšší správní soud výslovně shrnul, že „v odvolacím řízení je to odvolací správní orgán, kdo je procesně „odpovědný“ za bezprůtahový průběh odvolacího řízení. Účastník řízení, který má za to, že se v odvolacím řízení projevují průtahy, proto musí svou snahu o nápravu směřovat především vůči odvolacímu orgánu. (...) Pro úspěch případné navazující soudní ochrany účastníka řízení je nicméně klíčové, aby se tento obrátil postupem podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu na odvolací správní orgán. Je na odvolacím správním orgánu, aby si na základě žádosti účastníka opatřil u prvostupňového orgánu potřebné informace o dosavadním průběhu odvolacího řízení a zjednal nápravu, bude-li to namístě. Pokud opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, jež inicioval účastník řízení, nebude úspěšné, může se účastník domáhat vydání rozhodnutí o odvolání žalobou na ochranu proti nečinnosti, již směřuje proti odvolacímu správnímu orgánu. Soud na základě takovéto žaloby zjistí, zda je odvolací správní orgán nezákonně nečinný, přičemž nezákonnou nečinností je nutno rozumět i postup prvostupňového správního orgánu v rámci odvolacího řízení, který je v rozporu s příslušnými ustanoveními o časových dimenzích odvolacího řízení (...)“ (zvýraznění textu provedl Krajský soud v Praze).

Ve vztahu k výše uvedenému je nutno připomenout, že soudní ochrana ve správním soudnictví zásadně nastupuje teprve poté, co jsou vyčerpány možnosti nápravy prostředky správního řízení (srov. § 5 s. ř. s.). To znamená, že účastník správního řízení musí vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Tato zásada se projevuje jak v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem (viz § 85 s. ř. s.), tak i v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Jak plyne z § 79 odst. 1 s. ř. s., domáhat se žalobou, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, může „ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.“ Bezvýsledné vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti v rámci řízení u správního orgánu tedy představuje speciální podmínku řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Ochranu před nečinností správních orgánů ve správním řízení upravuje správní řád (podle něhož se postupuje i v projednávané věci), a to ve svém ustanovení § 80, podle něhož „nevzdá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví“ (odst. 1), přičemž „po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat

účastník“ (odst. 3). Před podáním žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je tak třeba nejprve vyčerpat procesní prostředek ochrany proti nečinnosti ve správním řízení, kterým je návrh nadřízenému správnímu orgánu dle § 80 odst. 3 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu 18. 10. 2007, čj. 7 Ans 1/2007-100).

Krajský soud v Praze si je vědom skutečnosti, že v projednávané věci žalobce změnil žalobní typ na žalobu na ochranu proti nečinnosti k výzvě soudu (ostatně kdyby tak žalobce neučinil, nezbylo by soudu, než zásahovou žalobu odmítnout, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2011, čj. 1 Aps 1/2011-101). Výše uvedené však nemůže vést k tomu, že by soud rezignoval na zkoumání podmínek řízení, jejichž naplnění je nezbytné pro věcné projednání takové žaloby. V tomto ohledu je především nutno zopakovat, že žalobce k výzvě soudu citující výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu na podané žalobě setrval, a toliko změnil žalobní petit a označení žalovaného. Ze správního spisu ani ze žalobních tvrzení uvedených v žalobě (ve znění její změny) však neplyne, že by ve věci žalobce byla shora nastíněná podmínka (bezvýsledné vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti) naplněna, resp. že by se žalobce alespoň pokusil činit úkony vedoucí k jejímu naplnění. K tomu je nutno poznamenat, že není na správním soudu, aby vyzýval účastníky k prokázání skutečnosti, že uplatnili prostředek ochrany proti nečinnosti vůči žalovanému, resp. je poučoval o případných důsledcích neprokázání takové skutečnosti (srov. odst. [22] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2015, čj. 2 Afs 34/2015-37). Taková povinnost, neplyne-li splnění dané podmínky ze správního spisu či jiných předložených listin, svědčí účastníkům řízení. V projednávané věci platí výše uvedené tím spíše, že postup žalobce nezbytný pro to, aby se úspěšně domohl soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu (včetně nutnosti splnit podmínku vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení), byl výslovně popsán v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, na který soud žalobce upozornil.

Za těchto okolností tedy má Krajský soud v Praze za to, že podmínku vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti ve správním řízení ze strany žalobce nelze považovat v dané věci za splněnou, a nezbývá tedy, než žalobu v souladu se zmíněným principem subsidiarity správního soudnictví odmítnout za užití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že návrh byl před zahájením prvního jednání odmítnut, postupoval soud současně podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud za těchto okolností vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Žalobci se tedy vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. srpna 2016

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová